

vse prepisano (3. om.)

VI.

Narodne pesmi.

mg. m. v.

Libral
Matija Rodè.

~~1~~ ^{I.} Trije fantje na potu.

Trije mladi fantje Pa službe zanje tam ni bilo,
 Na pot so se podali, mladi fantje pa naprej
 Daleč so marširali službo so dobili gredo,
 Čez dežele tui. In bojo suvarne si služili.

Ko v deželo breko pridejo, čila domovina, mili
 V glavnem mest se ustavijo, kraj,
 Poglavarje sprašajo, Kjer sem jaz rojen bil,
 Če službe zanje imajo. Slovenska domovina
 čili kraj.

Z Vrhopolj nav Kamniškem, iz zapis kov Leop.
 Trboviška.

~~2~~ ^{II.} Slavo.

Oj tema je neroj, ča vojako jutri grem
 grui in bliska se, Za slavo mili dom,
 Težavno imam pot neroj gotovo pa ne vem,
 To drage moje ljubice. če vrnil spet se bom.

Kakor hoče, naj grui, In preno jo neroj
 Jest menda se bom k nji, Bom stisnil na prs,
 Slavo od nje bom opel Ker jutri grem u boj,
 Iz mokriini vreni. če bo ljubice z menoj

Na tujem morša kril oh, mene pa srce boli,
 Grob moje bo kosti, ker postala si nevesta mi,
 Bo drug se veselil ob jag bodem že prestal
 Pri moji gubici. Ta svoj vojaški stau.

Jag tega ne bi verjel, Potem se bode on kesal,
 Da drug se bo preozel, K' je sebe zapelval.

Da ti name pozabila boš, oh jag na levik fant vesel
 Z drugim hotila boš drug. Sre perunco to pel

gdej vem, kaj je dekke, Le pevoj fantič bod' vesel

Na me pozabila je, Laj boš drugo lahko

Jag pa na tujem sem, dobil.
 Chalo od tega vem.

Z Vrhopolj nad Kamnikom, iz zapis kov Leop.
 Trobevska, kmečkoga fanta in
 vojaka.

3

III.

1839

3. "Kizla jesen je prihajá."

Kizla jesen je prihajá,
 Po dolincah slauca parta,
 Lajk se mi je uženiti,
 Pa nimam zbrane gubice.

Jas sem imú že lubro izbrano,
 Pa so drugi jo prevzeli,
 Kam se čem siromak podat,
 Pa drugo lubro čem si izbral.

Dekle je na pragu stala,
 Svitle zvezde je preštevala,
 Svitle zvezde dol gredo,
 Spremlub moj fantič, pojst domu,

De se novjo ludeje srečvali,

De se novjo povprašvali,

Kot si hodu, kje si bil,

Da si tak škornice grozil.

Jas sem hodu po planincah,

Po sem hodu po dolincah,

Tam so hodu, tam sem bil,

K' sem drobne pičke pes učil.

Z Vrhopolj nad Kamnikom, iz zapis kov Leop.
 Trobevska.

4 IV. 1582

X Pa oj angel, angel moj.

"Pa oj angel, angel moj,
Ke boš ležal ti neraj?"

"Pa pod milno nebejam
Pod zeleno ševčam.

Pa to zeleno dreviče,
To je moje obličje,
Pa se brinsve koreninice
So moje blaginice."

"Pa, oj angel, delaj barčico!"

"Pa kako bom delal barčico,
Pa kako bom delal barčico,
kam na suhem dekleco."

Pa oj barčica je splavala,
Pa to dekle je zajeunala;
"Le odri se od kraja preč,
Da se ne bova vidla nič."

161

✓ ~~Ø~~ 5 I. Vilhar 38
Rožica.

Rožic ne bom trgala,
Da bi venec splekala;
skerno svobodno lubo
To planincak naj sveto.

Ko bi jo trgala,
Rožica bi venila,
Glavico bi vbesila,
Soluna bi ne viakala.

Tudi jak sem rožica
V kožji volce vsajena,
Skrivam se zdaj tu in tam,
Trgati se pa ne dam.

Ž Vrhopolj nad Kamni krom, iz zapiskov Leop.
Trobosčka.

✓ ~~Ø~~ 6 VII. 8525
Kreg.

Inoči sem pod oknom stala,
Pa se ubene luč ni blo;

Glisat sem eno žensko šlimo,
Druzga pa še štil ni blo.

„O ti grda maha njana,
Zdaj si se privleku domu.“

„Koga sem pa teb zapravu,
Koga sem pa teb zapir?“

„Koga si pa ti imu,
Ker si lukaj sem priu?“

Spampel bil je ves razvezan,
Polu sinis ino bolhá.“

„Koga si pa ti imela,
Ker sem lukaj sem priu?“
Kikle tri nobena cela,

Ta najbolj je iz platna bla.“

Ž Volpolj nad Kamnikom, iz zapisa kov Leop. Trobevska

7 VII.

prim 5 13 31 36

Liganova ženitev?

„Ta pred vasi lipca stoji,
Ta pred vasi lipca stoji.“

Pod njo cigani rajajo,
Le lepši se zgovarjajo.

„Ké grem popred iz te vasi,
Ja vzamem jest berlovo hči.“

Ligan' se v hčo prmaše,
En ferkel vinca naróče.

Ta prvi glažek nalije,
Berlovi hčerki napije.

Glči se je zasukala,
Liganu je namiguila.

Ta drugi glažek nalije,
Berlovi hčerki napije.

Glči se je zasukala,
Čta se besede je plunila.

Šla je ke u kamco,
U kamco za mamico.

„Čad, al ga vzamem, al ga ne,
Čad, al ga vzamem, al ga ne.“

obraga je res čruga
Pogleda je na luštniga.

Dajte platna tri vhti,
Oj tri vhti za mavhe tri.

Ta prva bo za črni kruh,
Ta druga bo za smrdljivi ipel,
Ta tretja bo za ribji meh. " "

"Zdaj si bla hčerka bertova,
Zdaj boš žena ciganova.

Zdaj si ležala u cimrci,
u cimrci na postelji,
Zdaj se boš valala po slamici.

Zdaj si jedla beli kruh,
Zdaj boš pa jedla smrdljivi ipel. " "

Pelov jo je u kajstico

In orgu jo je v gnojnico.

Pelov jo je za zelen morje

In orgu jo je v zelen morje.

Že vohpolj nad kamni kom, iz zapisov Leop. Trabergera.

8 VIII.

Mlada Uršula.

rum. 182

"O ti, o ti, mlada Uršula,
Kaj si tako žalostna,
Ali se boli glavca soja,
Ali se bese mžolca?"

"Ne ne boli glavca moja,
Ne ne bese mžolca,
Ker me boli srce moje,
Ker sem sinka umorila.

Ki druga me ne kreše,
K sem ga dala prek h krstu,
Lep ime sem ludi zbrala:
Lubga svetga Jakoba;
Lepe botre sem mu zbrala:
šarijo in svetga Jožefa. " "

Čak so ji vezil princesli
glik na svete Uršle, dan,
Uršla je vezil uzela,
Čak so ga nazaj poda.

„Jaz bom že vezil dobila,
Ker mi bo frajman glava vzela.“
Frajman se okol obene,
Gloče vrlo pravi:

„Al voč moja frava budi,
Al ti glava odleti.“

„Ko bi jaz toja frava bila,
Gvišno bla fudamana.“

Frajman se okol obene,
Vrli glava odleti,
Kuslica kri se ji polije,
K se od frajmana spusti.

„Dajte mi mal rne liute,
Dajte mi en bel papir,
Da bom gori napisala
Vim tim mladim deklicam,
Se na bojo sko živele,
K sem živele vrlo jest.“

Z Vrpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
Trobovka.

X

9 ^{Lx.}

Ljubi se loči.

(1465)

1465

Gober večer, dekle moja,
Al si se že kaj naspala,
Preoburi se, oknce odpri,
Oj če si dekle moja ti.

Jaz se niseu nič naspala,
Pa se niseu preobračala,
Ker je dolgo blo,
Ker tebe tri noči ni blo.

Kaj se ti bo tak dolgo zvelo,
Ker te tri noči ni blo;

Kaj pa takrat bo,
Ker mene nikdar več na bo?

Puško bom jest djal na ramo,
V desno roko svillo sablo,
Luba pušika, svela sablica,
Oj ta je moja lubica.

(2204)

Dekle moja, prines mi vode,
Da si umijem noge soje;

Koje soje umu si bom,
 Za tako hodu nič več ne bom.

Dekle moja, prines mi vode,
 Da si omijem roke soje;
 Roke soje umu si bom,
 Tebe objemam nič več ne bom.

Dekle moja, prines mi vode,
 Da si omijem srce soje;
 Srce soje umu si bom,
 Ktā sebe mislu nič več ne bom.

Ž Vrhnolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
 Trobecska.

X 10 8213

„Po vrtu sem hodila.“

Po vrtu sem hodila,
 Sem rožice sadila,
 Parila je jesen,
 Sem rožice trgala.

Rožica je bela,
 Oj rožica je vesela,

Je bela lilija
 Marija usmilena.

Krancel bom nosila,
 Deviško ohranila,
 Ohranite tudi ga
 Dekleta blazega.

V nebesih bom vesela
 Pri Jezusu živela,
 Ktā večno bom pa tam
 Z nebeskim jagnetom.

Ž Vrhnolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
 Trobecska.

X 11 7123

Prošnja k Mariji.

O Marija iz planinske gore,
 Ti zamoreš pomagati;
 Doma sem pustu očeta, mater,
 Ker za mano žalujejo.
 Oh, ne žalujte, ne zdihujte,
 Sej nazaj mi se priteemo.

Ostale kitice so jedruke prvi, izpre-
minja se le:

2. kitica:

Doma sem pustu jest brate soje,

3. kitica:

Doma sem pustu jest sestre soje,

4. kitica:

Doma sem pustu prijatelje soje,

5. kitica:

Doma sem pustu jest žlahto soje,

6. kitica:

Doma sem pustu jest znanca soje,

7. kitica:

Doma sem pustu tui lubce soje...

Z Vrhopolj nat' Kamni'kem, iz zapis'kov Leop.
Trobov'ka.

12^{XII}.

Š. dod. št. 11

Sijak na potu.

Če študent popolovat gre, tralala!
Dost' denarca imeti če, " !

Če sem lačen, tokat grem, tralala!
Tja na vrata fajmoštra, " !

Tam pri fajmoštru sedim, " !

Iz staro koklo se maxtim, " !

Tut' ga posteljo ne skrbim, " !

Kar v listje spat letim, " !

Predno se še poslovim, " !

Starik svaukancu se želim, " !

Z Vrhopolj nat' Kamni'kem, iz zapis'kov Leop.
Trobov'ka.

Kartelee 13^{XII}.

Kč. V. 45

nedolžnim.

Lej, deklia prežiba, mila,
Da vedno boš veselje mila,
Poslušaj dobro nauk moj:
Se k vruga zapelivca boj!

Dokler boš nedolžna ostala,
Ko angelji boš mirno spala,
Žibale sanje te sladke,
V veselji plavalo sree.

14 XIV.

Kaj fantič.

Rim. 5 30 90

ga imam fantiča,
ga gubim zvesto,
ga k sebi pritisnem,
kušujem ljubo.

Kaj gubček na volaju
govoru za dne,
to polj se sprehaja
in brusi kose.

Lej, delajo rada
to vrti za njim,
jaz mu jo pa rada
sta stopinjah sušim.

Kaj sem storila,
ko sem pustila,
da kušnil me je,
zdaj pa se več č.

že dobi jih zmočil,
li muh skleket,
zdaj mene se lotil
ste mojemu prevzel.

Zastoj se ti brudiš,
Resničus & pavem,
ste boš me ti dobil,
te ljubil ne smem.

Zakonej prepenaj
Lazik za menoj,
le ne, le pripravil
Bo gubček k pokoj.

Bojite, dekleta
za mladik fantičev,
sta svetu ni najti
stevarnejših ličev.

Z Vrhpolj nad Kamni Kom, iz zapiskov
Leop. Trobevska.

X

15 XV.

Kl. V. 56

Rum.

1354

Ljubček na skrivnem.

Po polji ržica rihlja,
 Da zrelo žito se ziblja,
 Deklici rpe brusijo
 In sladke pesmi pojejo:

"Lepo je žet pšenico,
 Lepo jo skladat v kôpo;
 Še lepše imeti ljubeza
 Tanka svojga zalega.

Objemat ga in kuševat,
 Kam sicer braujo skrbna mat;
 Al kadar mati v krami rpe
 In svetla luna gori gre.

Po vasi ljubček prižviiglja
 In znanenja navadno da,
 Zapoje, da razlega se,
 Zavriska, da razgrinja se.

Odprek mu ljubica hili,
 Ga v liho kamrico spusti,
 Pritiska ga na srce,
 Kušnje ga na lice.

Al če po dnevi sreča ga,
 Ga kar ne vidi, ne pozna,
 Taj treba vedet ni ljudem,
 Kar znanu tihiu je nočem.

Z Vrhopolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
 Trobevska.

X

16 XVI. in Kl. V

Pod slo ljube.

Če te žene pot poznati
 V mojo kamrico, pokazati
 Ti jo hočem, le poslušaj
 In voditi jo poskušaj.

Pod mi gladko, je težavna,
 Kam deklicam pa pripravna.
 In kdor žesto po nji hod,
 Prav nikamor ne zablod.

Prvič stopi do očeta,
 Da spoznajo se za zeta,
 Drugič hiti in poišči
 Duhovnika v božji hiši.

Druga poti ni nobene,
 Da bi prišel ti do mene,
 Le stopujine pri altarji,
 Druga poti Bog me varji.

Tu le poštna pot,
 Oh, ne hodi k men drugod.

Z Vohpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
 Trobevnika.

~~X~~ **17** XVII.
 Gapeljana.

Kje ste moje mlade leta,
 Kam zbežale ste neveste,
 Pokazale kak svetla,
 V grente vstople me solze.
 Bila čvrsta in okrogla,
 Kakor prva bolj skočna,

Vnela živa bolj od oglja,
 Zdaj se vlačim ko megla.

Prepevala sem vesela
 Po slobovah gričih krog,
 Zdaj ko vejica sem vela,
 Da se namili večni Bog.

Slask! imus ti strašno sladko,
 Kako hitro rojice
 Tvoj vihar izruje glavko,
 Pomori veselje vse.

Z Vohpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
 Trobevnika.

~~X~~ **18** XVIII.
 Mina.

Kartelee KL V.

39

Mina, Mina ginja,
 Moje glej solze,
 Tvoja mi poguba
 Lega tak v srce.

Čisto sem se gubil,
 Ves od sebe vjet,
 Druga nikdar sumbil,
 Zate večno vnet.

Da si druga zbrala,
Vneta zanj zvesto,
skene zaničevala,
Sam verjel teško.

Slisal pa resnico,
Pridi slavo slab,
ski podaj resnico,
Prosim zadujitrad.

Boj obvar te večno,
chojga bilja svet,
Živi z drugimi srečno,
Zame preč je svet.

Z Vrhopolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
Trbovska

19^{xix}

726-37

X Iz groba rastoči cvetici se združita. A.
Vse ljubemu ni na svetu
Kakor je študentovski.
En študent je dekle ljubil,
Pa jo ni mogel zapustiti.

Prvi pisem ji je pisov,
De jo bo zagvisno vzel.

Drugi pisem ji je pisov,
De bo novo mašo pel.

Kakšen goant si bom kupila,
De b na noho mašo šla?

Čeruga si bom kupila,
De m na novo mašo šla.

Prvi mašnik nese
Puščiček iz rožnja.

Drugi mašnik nese
Kramelček iz rožnja.

Tretji mašnik nese
Presveto Reenje teko.

Prvi mašnik je povzdignil,
Dekle pa omedli.

Drugi mašnik povzdigne,
Dekle pa mrtva leži.

Tretji mašnik zdaj govori,

Le študent mrtu leži.

Vsi ljudje so že sku rekli,
De sta oba pogublena.

Jezus Kristus je sam reknu,
De sta oba zveličana.

Nega so na pokopali
Ke na britof martovid.

Nó so na pokopali
Ke na britof žegusni.

Na njegovo grobu je na zrasla
Lepa rudeča gavrtaža.

Na njeno grobu je na zrasla
Lepa bela lilija.

Zdaj sta gori skupaj rastle
Do vrha in do nebes.

Gor sta se na skupaj zrasle
In sta šle v sveti raj.

Z Vohrpolj nad Kamni Kom, iz zapiskov Leop.
Trobevska.

20^{XX}.

X greha se boji.

Konjica imam šimelna,
Jeklica imam gavrberga,
Jaz pa ke v uštarijo grem,
Karkor navajen sem.

Pri miki sedela berlina,
Pila ga je iz ferkelna,
Zraven stoji keluara
Le lepši, ko je rožica.

Gor in dol me gledala,
Bi rada kaj povedala:
Oj, preljubi fantič moj,
Ostan pri men nevoj!

Jaz sem se na greha zbal,
Rajši sem se naprej potal,
Boljši je, da grem naprej,
Da prideu v sveti raj.

Griha se je treba bat,
 Sklunu sem ga že eukrat,
 Zulija s' s'arajskega
 Leta lauskega.

Griha se je treba bat,
 Zato ne prikem več vasval,
 Skrbel bom za dušo in telo,
 Ja prikem gor v nebo.

Z Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
 Trobeca.

21 XXI.

Kovač.

X Kovač si je prižgal tobak
 In vsedel se je za pečjak.
 Čidi, čida, čido.

In baba mu je skuhalo
 Koruznik žganecov piskra dva
 Ča stehi je zapel kokot,
 V hišo stopi mlad gospod.

"Jaz prinesem pismo iz mesta

od vašega študentika."

"Kaj dela, al se kaj uči,
 Al zmerom on tobak kadi?"

"On zares prav pridno puži ga,
 In zmirom fajfo v ustih ima."

"Pres jutri grem v mesto sam
 In mu suo ke po hrpu dam."

, Oh, melubi očka vi, bodite mi pozdravljeni,
 Kako se vam še kaj godi,
 Al ste prinesli duarca mi?"

"Od duarca mi ne zini več,
 Če si jo boš dobil po pleč.
 Oj sinke, zdaj le bož domu,
 Si dober za v kovačnico."

, Oh, očka, domu pa že ne grem,
 Še rajši preč k vojakom grem."

"Oj ljubi sinke, tega ne,
 Oj tega ne, k vojakom ne."

Paj si dam, kar še imel
 Denarcev, kolikor še imel. " "

, Kako moj ta stari nemnen je,

Ker mi polko denarcev dati še,
 Z Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop. Trobeviča.

Za vsako dvovrstno kitico se dostavlja: čidi,
 čida, čido, seveda tudi za ono trovrstno: Oh
 prelubi očka mi ---. V verzu " je v rokopisu
 "nūži ga," kar je morebiti le iz hitrosti pi-
 sanja nastalo.

22 XXII.

pim 57 226

X. Vezesta ljuba.

Kaj pa delaš, o mladina,
 Kadar soluce doli gre?

O mladina, le dik stau,

Le večkrat spomni se name.

Jaz bom maniro lepo pravil
 Kaj gre vaša tci z menoj.

Kam jo hočeš ti peljati?

Mamica me uprašajo.

Jaz jo bom peljal na plesišče,
 Ke, ker polko ipilajo.

Ko sta prišla na plesišče,
 Preci z drugmo plesat gre.

Ko sta nehala plesati,
 Zopet k svojmo ljubmo gre.

Ljubi moj, mi ne zameri,
 Ravno ta je sosed moj.

Ljubi nato nič ne reče,
 Če po dobrem, ne hudo.

Čez malo časa ji pa reče:
 Pojdi z mano na ipancir.

Ko sta prišla do prepade,
 Se zardere na ves glas.

Ljuba se zelo prestraši,
 Ker zagleda ostri nož.

Zdaj je tvoja zadnja ura,
Zdaj poklekni, dol pred me.

Da ji eno minuto rano,
Z nje je sekla vroča kri.

Ljuba se na na tla zgrudi,
Vsa prepadena leži.

Ljubi se čez njo nasloni
In začela je omirati.

Premislite, fantje in dekleta,
U kaj vas ljubezen zapleta,

Pomislite, predno se udeležite.

Z Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Ljep. Trobeničke.

V vsaki kitici se drugi verz ponavlja.

Knj. 23. XIII.
Oblaščec ženi Lov.

Spomlat meni mat
Branjo ženitvat:

"Čakaj, prosim te,
Do poletja me!"

Ljuba privolila,

Ki se omožila.

Bilo je po let,
Tad preganja svet,
Tiček govori:

"Kaj se tebi zdi,
Ko bi bla poroka
V praznik svetga Roka?"

Bliza se jesen,
Pee kruk prosen,
Tiček zdiha zdej:

"Oh bolan sem zdej,
K sušec jajce zleže,
Zakon naji zveže."

Ljuba je solzava
Pusta čakala,

Pust se je začel,
Tiček drugo vzel.
Ma tega, ki odlašča,
Slepa se zamuša.

Z Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Ljep. Trobeničke.

X

24 XXIV.Kč. I. 79 žup
Katiček.

Jo iščem, ne maram
Za dole glate,
Po rožcah ne vprašam,
Prekmalu miné.

Kaj zvesto dušico,
Prijazne oči,
Razumno glavico
Katiček želi.

Odgovor.

Ja iščem, ne maram
Za usta sladke,
Po mestu ne vprašam,
Che mi ka polje.

Pijane mušice,
Povsod njih oči,
Krumne butice
Le škžka boji.

—
Kaj si boš zberala,

Ti stara pokvetka,
Je davnoaj si pavla
V Lodeniske gore.

Z Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
Trobecika.

X 25 XXV. 1220
Kaj je ljubezen.

Rasti mi rasti
Trava zelena,
Gor na ti travci
Ena hišca stoji.

Noter v ti hišci
Je postla postlana,
Gor na ti postli
Kajja ljubca leži.

Al boš kejčila,
Al boš kejjepla,
Al boš ljubila,
Le moje srce?

—
Nič ne bom ^{pila,} ~~jepla,~~

Či ne bom jela
 Jaz bom ljubila
 Le tvoje srce.

Kdor še vedeti,
 Kaj je ljubezen,
 Kene naj vpraša,
 Oh, jaz mu povem.

Dolga ljubezen
 Jvišna bolezen,
 Jvišno je ranjeno
 Čoje srce.

Ljubi fantiči,
 Kak ste golufni,
 Vendar se vpeti
 In golfat ne slau.

En nožek bom vzela,
 Bom srček načela,
 Ja bom dobila
 Tri kaple krvi.

Bom pismo pisala,
 Ljubmo poslala,
 Ja bo on vedu,
 Kak men se godi.

Al da sem zdrava,
 Al pa bolana,
 Al da že v črni
 Zemlji ležim.

Padar in doktor
 K men sta hodila,
 Či ne pomagajo
 Rešije mi se.

Ljubi pa pride,
 Kušne, objame,
 Prec je ozdravljeno
 Čoje srce.

Dolga ljubezen
 Jvišna bolezen,
 Za kterega zdravja
 Ča zemlji več ni.

Leno je živeti,
Teško je umreti,
Težko zapustiti
Ta le dik je stan.

Z Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.

26 XXVI.

Trobesčka

* Pri oknu. 2090

K oknu sem prišel,
Sem globoko zbudil,
"Kaj me boš dražil!"
Sem odgovor dobil.

Kaj mora to biti,
Si mislim jest zdej,
Me misli pustiti,
Jo vprašam sedej.

Stazaj mi pove
Golfino dekle:
"Pri mater bžim,
govoriti ne smem."

skali so spali
V hišo pri očet,
Kiss na vedli,
Da je lump pri deklek.

Kolri ga slišim
Pri njej govoril,
Hitro si zmislim,
Kaj hočem storil.
Šipe bom zdrobil,
Bom kolek dobil,
Koler bom skočil,
Ti bom glavo hladil,
Da boš si zapomnil
Ksojčnji večer,
Kajga deklela
Pa pustil pri mer.

Z Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov
Leop. Trobesčka.

Jaz nočem bogate,
 Das žlahta me sil,
 Da b' štela mi glate
 Pri vsakem kosil.

Bi godca si vzela,
 Besi zmiram vesela,
 Ko kruha ne bo,
 Zagodel ti bo.

Ko b' druga ne imela
 Ko lenega moža,
 Za nogo b' sedela,
 Pa gledala ga.

Je bela ko mleko,
 Rudeča ko kri,
 Zagubleno gleda,
 Na smek se drži.

Iz Vrhpolj nad Kamni kotu, iz zapiskov Leop.
 Trobeca.

29. XII.

5554

X Gorcijska pozdravljica.

Bratci veseli vsi,
 Pesem zapojmo si
 Od vina sladkega
 Ko sence čistega.

Kadar pri miz sedim,
 Glažek v roki držim,
 Se srec mi smeji,
 Oj kakšno je veselje.

Kupce nalijmo si,
 Vsega popijmo vsi,
 En glažek al pa dva
 To nam korajžo da.

Kadar pa vinca ni,
 Takrat me vse boli,
 Vinca mi zdravje da,
 Ker moč v sebi ima.

Kadar pa duarca ni,
 Kaj nas pa to skrbi,
 Kredo je krmar in a,
 Bratci, le pijmo ga.

Iz Vrhpolj pri Kamni kotu,
 iz zapiskov Leop.
 Trobeca.

30 ~~XXX~~.

Vezveša. 2234

Včer bsem razkopala
 bsem drabne rože spala
 stajljne in rožmarin
 Ja bsem golfala fant ^{je} vjnu.

Inoči sem pa iz rajže mišel
 drugega sem pri ljubei našel
 jaz pa tega ne topim
 Rajši se ljubica zapustim.

Skaj fant pa po rajži vodi
 sladko vince meni skupaj vozi
 jaz pa dema vince lebernam
 Pa druge šocelne šlemam.

Zdej boš pa si meni koliko zameril
 če veš, kolkokrat ^{je} mi posteljo
 češ kolkokrat si rekel: Pri moj ^{zmeril} duš
 Toberku drug ne bo ^{boj} ~~moj~~ moj.

Taj veš kolkokrat svoj skupaj stala
 vika n mamso svo golfala
 Oj zdej oj zdej pa mi kitar veš
 Naj ljubezen je že preč.

Z vrhpolj nad Kamnitom, iz zapiskov Lep.

Trobovka.

31 ~~XXI~~. 5. dod. piv. 20

Kapilnice.

Glajdmo, ljubi bratje,
 Jau se nam že krati,
 Kar tako ne stojmo,
 Eno si zapojmo.

Dokler smo še mladi,
 Lomo veseli radi,
 Kadar starost dojde,
 Pa veselje pojde.

Kupre si nalijmo,
 Pametno jih pijmo,
 Naj le gre odročlo,
 Dokler se bo moglo.

Yanezu napijmo,
 Trečo mu želimo:
 Oče milostlivi
 Dolgo naj se živi.

Yanez naj pokaže,
 Kako se gredo maže,
 Potem po navadi
 Pijmo ga vsi radi.

Yanez težko čaka,
 Da se gredo zmačka,
 Jlitno najte piti,
 Žeje pogasiti.

Ločed naš debeli,
 Tam bomo zdaj zapeli,
 Lepo gor vstanite,
 Piti se ne branite.

Ločed iz planine,
 Pridejo vročine,
 Chorte jih gasiti,
 Z vinom se hladiti.

Yanez stara klupa
 Piti si ne upa,
 Čaka na povelje,
 Spolnit svoje želje.

Yanez naš najmlajši
 Pije ga najrajši,
 Glej da ravno pijes,
 Da se kaj ne polijes.

Tam je še en suhec,
 Mrzel ima trebuh,
 Vence se bo gredo,
 Pij ga prav debelo.

Imamo tudi lesjaka,
 Žejen je ko spaka,
 Če ne damo nene piti,
 Kure se daviti.

Kdor ima svojo ljubico,
 Naj sprazui svojo kupico,
 Kdor pa ljube nima,
 Za pečjo naj kima.

Kdor ima pridno ženo,
 Sprazni kupo eno,
 Da bomo spoznali,
 Da se iz ženo kvači.

Sestrica preblaga,
 Nam vsem si predraga,
 Vrsta te je zadela,
 Pij, da boš vesela.

Sestrica la douga,
 Ljubljena sapraga,
 Tebi zdaj napijmo,
 Da se počastimo.

Sestrica la breka,
 Raj bi pila mal mleka,
 Pa tudi vinse zdravo
 Ti ne pojde v glavo.

Druge sem pozabil,
 Lhe sem pozabil,
 Meni zdaj natočite,
 Na zdravje mi napite.

Vsakemu zapeti,
 Nimaui kje vzeti,
 Lele kovačije
 Zdravju naj se pije.
 Zato, ker je vinse slatko,
 Tace nam tako glatko,
 Da sami ne vemo,
 Kedarj doemu gremo.

Sveti luna blesta,
 Nas sveti Janez glesta,
 Čas se je ločiti
 In Kuljančovec piti.

Zdaj pa se la zadujo,
 Kakor je navadno,
 Čast Bogu rečimo,
 Da se za hvalimo.

Ž Vokrolj nad Kamnikom, iz zapisnikov Leop.
 Trobeška.

32X XXXII

Parkočnice.

přim. 4508 a

Kurčina je bla ura,
 Ko tra se spoznala,

Jdaj njs boli srčice,
Mene na glaveca.

Eva lepa deklica
Ne stori drugega,
Ko v veliko ljubezen
Zapelje enega.

Nevarnejši od plame
Ljubezen je res,
Ako ona se vname,
Gori kakor kres.

Kaj očka so djali:
To inoš en grašič,
Ega godecu pokazi,
Pa dej ga jim nič.

So še mavnica, mavnica
Žibali se,
So že k mojemu srcu
Zapisali se.

Ljubezen je bila,
Ljubezen še bo,

prim: 4564^h

prim: 3182^c

prim: 3676^d

prim: 2642^e

prim: 4718^f

Ko mene in tebe
Na svetu ne bo.

Preljubi moj fantič,
Preč si nohli,
Ja ne boš se po drugih
Pogoval ti.

Ti misliš, si lepa, prim: 2711^h
Ti misliš, da si ti vse,
Ti misliš, jaz sem svetelj
Proti tebi.

Ti misliš, si lepa, 2713ⁱ
Lepši jo mi,
Ja sovinski koritani
So gorši ko ti.

Ž Vrhopolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
Trobovska.

33 XXXIII.

✕

Heimann

Gorenjke,
Če gori pogledam
Na stene voh,
Se sladko zasmeje
Chi moje srce.

Gorenjske prelube,
Triglava sne,
Pošene Slovence,
Postave lepe.

Lestive planinske
Prejlahtno diše,
Dekleta gorenjske
Pa daleč slave.

Iz ust jim prenila
E pesem glasi,
Ki fantje jo pojo,
Ki ljubce zbudi jo.

Rudeče jim lice
In modro oko,
Univa se chieka
Iz lahke roke.

Taka je dekleta,
Slovenka je še,
Taka naj bode
Tudi moja dekleta.

Še vtipelj naš Kamničan,
iz zapiskov desp. Trobesske.

XXXIV. 2014
34 žalost.

Polne mi doli gre,
Lunca mi sveti že,
Ker bi sem spoznal
jaz svojo dekleta.

Fantje, ne poj tako,
ker je pri src hudo,
Da ne bom točila
Jest greute solze.

Toči jih al pa ne,
ker pa mi ne žale,
Jest imam že drugo
Ljubico zlorano.
Plačal bom fajmoštra,
chežnarja tudi oba,
Ti boš pa zibala
Pistka svojga.

Toči se, toči solže,
 Saj jih ne boš zame,
 Pinka boš zibala
 In jokala se.

Fantič, nikar tako,
 čen je pri pre kudo,
 Ti si zapustil me,

Jaz pa ne bom lebe.

Čeravno maš drugo ti,
 Ja me nič več ti ni,
 V srcu mojmu zapisan si,
 Zbrisat mač se ni.

Zdaj je pozabljena
 Stajna ljubezen,

Ktera zapustila

Je srčno bolezen.

Z Vrbpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
 Trobčarke.

35 XXXV.

Vojasčka. ^{pum.} 7040

Škoj vojaški stan,
 Kterga sem skusil sam,
 Zdalaj pa že h koncu gre,
 Vseelo je moje srce.

Dnevi so štetki že,
 Mre pa grajsane,
 Zdalaj bom pa nosil je
 Krajce pošterkane.

Zdalaj pa fant nosil je
 Krajce vse umazane,
 Hlače raztrgane,
 Tako vojakom gre.

Zdalaj bom preoblekel se,
 Od prijateljev poslovil se,
 Težko ločil se mi,
 Leta služil skupaj smo tri.

Ognevo se solk. imam,
Kolkor prstor na rok,
Potlej pa rekel bom:
Fauti, trop, trop!

b.)

Jačine se, ravno tako kot a, le četrti
verz se glasi: "Veseli se mi srce." Druga
kitica je jednaka četrti v a, sedja^{in četrti} ki-
tica se pa glasi:

prim. 7040

Ko domu sem jaz prišel,
Ljubea srčno objel,
Ljubea vesela vso
K men* je prišla.

Ljubea, vesela bod,
Jaz bom pa lodil bod,
Ljubiš me ti tako,
Jaz tebe mišus.

Peta kitica je jednaka drugi iz a, šesta
sedji iz a, sedma peti iz a. Zadnja se pa

glasi:

Ura pa že malo je,
Veseli m se srce,
Zdaj boš ti enkrat frej
ov sunaja, kucelmocharja.
Z Vrhpolj nad Kamni kotu, iz zaviskov Lep.
Trobovka.

36 XXXVI

+ tovarši moji. 1503

Moj tovarši, zdaj grem v boj,
Kje po zelenem travniku,
Kje po zelenem travniku,
Tja na to ravno polje.

Kadar pa na kraj prideš,
Prav veselo zaviskamo,
Prav veselo zaviskamo
In ljube gor okličemo.

Ljubea gor je ustajala,
Velika žalost jo sprehajala,

Je prižgala svetlo luč,
Premišljevala celo noč.

Ljubca moja ljubljena,
Zakaj si tako žalostna,
Saj se ti na očeh pozna,
Da si se jokala.

Le ničem jokala, pa se še baw,
Ker ljubega zgubila baw,
Ker me moj ljubi zapustil bo

In ga nazaj nič več ne bo.

Ž Vrbovi nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
Trobovka.

*37 XXXVII. 1893

Boš piknila luč.

Boš piknila luč,
Boš piknila luč,
Ker boš pa dala
Od kamere ključ.

Kaj ti pa niča
Od kamere ključ,
Ker sama ne spim,
Pri mami ležim.

Na vrata potrkov baw,
Mama gor zbudu baw.
Mama gor ustanejo,
Hitro jo opravajo:

"Kdo da je tukaj bil,
I tako govoril?"

Glavka pa ustala je,
Hitro zlagala se:

"Kaj maček je bil,
Kaj je miške lovil!"

Mama razsrdi se,

Zgrabijo za kitice

In vdarjo po buč:

"Boš lagala po noč!"

Ž Vrbovi nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
Trobovka.

38 XXXVIII. prim. 940

Kos gasmehuje lovca.
(Varijanta k. str. 783. I. zv.)

X Prelepa mi poje črni kos,
oj črni kos, oj črni kos,
Tamki v zeleno bukovo,
oj bukovo, oj bukovo.

Kato pa pridta (sic!) jagra dva,
oj jagra dva, oj jagra dva,
Je bi lega kosa vstrelila.

oj kos se enmalo speleti,
In jagra na žalost stri,
oj žalost stri, oj žalost stri.

Kaj lo pa za mojo chilico,
oj chilico, oj chilico?
Oj sam pod njeno okensko
Vsa prača je pohojena,

Oj pohojena, pohojena.

Pohobil jo je fantič mlad,
oj fantič mlad, oj fantič mlad,
Ta je bil en mlad soldat,
oj mlad soldat, oj mlad soldat.
Oj da je bil en oficer,
oj oficer, oj oficer,
K je hodil z mano na špencér,
oj na špencér, oj na špencér,
Pa iz mani ni ⁿⁱ vsake večer,
ni vsake večer, ni vsake večer.

Iz Thana, povedal Andrej Kovač, kmečki fant.
Pri špencér je prvi č. sakšen kot
staroslov. č, vendar nekoliko močnejši.

39 IX4.

Kaznovan. prim. SZ 146

X kaj fantič je hodil provaleč vas
vabiti ke v ta breko vas;

Šešala ga je mrtovaška kost.
 Mrtovaška kost spregovorila:
 "Kaj me ruješ fantič ti?
 Napreden & bo jutri beli dan,
 Ti bodeš pa na pare odjan."

Mra bi je polnoči,
 Fantič že bolan leži,
 Šešala ga je mrzlica,
 Mrzlica mrtovašnica.

Mra bi je dve ali tri,
 Fantič že mrtev leži,
 Napreden je bil beli dan,
 Fantič je bil na pare odjan.

Na glavco so mu djali kranec lep,
 Na roke mu djali pristav zlat.
 Kranec pomen nedolžnosti,
 Prstav pomen na nečistosti.

Iz Ithana, povedal Andr. Kovar.

X 40 XL.
 Maria odide. *p.m.* J. 540

Čežnar zjutraj zgodaj ustane
 In gre beli dan zvonit,
 Šešala ga je Maria,
 Ta Maria vtrhpoljska.

Čežnar jo prav lepo prasa:
 "Kam pa greš Maria?"
 "Jest grem iz te fare na druge kraje
 V to fars bistrisko."

Čežnar jo prav lepo prasi:
 "Oh, ostani še pri nas!
 Kaj ti manjka sveč na oltarju,
 Ali ti manjka svetih maš?"

"Čen ne manjka sveč na oltarju,
 Čen ne manjka svetih maš,
 Čen se manjka časti in slave,
 K jo v ti fari prav nič ni."

skržnar jo prav lepo prosil:
 „Oh ostani še pri nas!“
 „Če ostaneš, sej v velkemu altarju
 več ne bom;
 Ke poh turen bom stopila,
 Tam bom stala let in dan.

Iz Thana, povedal Andr. Kovač.

Vrhpolje so vas dve uri od Thana
 proti Moravčam. Priповедovalec pravi, da
 se dandanes charija pod zvoničeno stoji
 tik žive.

41 XIV.

Murli Gubi. prim. 773-94

X Stoji, stoji tam beli grad,
 za gradom stoji vrtec zlat,
 Na vrhu stoji deklica,
 „Dobro jutro ljubica!“

Po vrtu inancira ljubica,
 Lepši kakor rajica,
 „Chimelo je že sedem let,
 Odkar sem ti dala pušljici lep,

čajnu ljubmu fantiču,
 K je vlani na vojsko šu,
 Bog ve, če še živi,
 Al v črni zemlji on trohni.

„Jest sem pri njemu stal,
 Ko sultan mu je glavo vzel,
 Njegovo kopo sem pobral
 In na svojo glavo vžal.“

Mačnik za dnio molijo,
 Soldatje mu salutirajo,
 Zslaj ga noter stenejo,
 On je od nas preč,
 Ke bo ekseciral več.

Vojasčka banda je špilala,
 Chi smo pa maxirali,

Sveta mati se je brala,
 ki smo pa salutirali.

Častnik fanti področji,
 Da jih lahko bo zadene,
 Naj bo star ali mlad,
 Ali nebeden ne murje rad.

To pesem naj vsak prebere,
 In ne bode več vesel,
 Če cesar ga bo k vojakom vzel,
 Da bo nosil vojaški gover.

Ta ti revni vojaški stan,
 V katerega so fantje ojan
 Ta je revni vojaški stan,
 Bom kmalu domu poslan.

Ž Vrhopolj nad Kamnikom, iz zapiske
 Leop. Trobesika.

42

XII

Vojaška. 6983

X

Približujejo se časi,
 Kjer nam močno močno streši,
 Kjer bom moral jest k vojakom jet,
 Od svoje ljubce slavo vzel.

Beljubi brati in sestre,
 Odajte mi ta desne roke,
 Ljubili smo se vsaki čas,
 Ali zdaj pa cesar kliče nas. —

V * priidem prav vesel,
 Ali tam sem jokati začel,
 Kjer sem videl fante preoblečene
 In močno zavržane.

V kasarni priidem prišel sem vesel,
 Ali tam sem drugi stan sprejel,
 Odložil sem obleko preč
 In pripasal vojaški meč.

*) Se pove kraj.

Na vojako prišel tudi vesel,
 Tam sem streljati začel,
 Izdelem tudi svoj oster meč
 In se kam drugim glavo preč.

Ž Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
 Trobeviča.

43

XLIII.

7172

X Vojaka.

Tam na zelenem travniku
 En mlad fant leži,
 Presekano ima glavo,
 Iz ran mu teče vroča kri.

Ni človeka nobenega,
 Da bi se usmilil reveža,
 Da bi tega vojaka v tugo djal
 In ga v zemljo zakopal.

Bil je fantič pred vesel,
 Od očeta, matere je slavo vzel,
 Od očeta, matere

In od ljubce žalostne.

Fantič je moral na vojko jet
 Daleč ke v tuji svet,
 Povrnil se on več ni
 K svoji mili ljubici,
 On je bil ustreljen,
 Bo v grob zelen položen.

Ž Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
 Trobeviča. Ta pesem je v izvirniku spojena
 s prejšnjo.

44

XLIV.

prim. 6901-B

X Novinec prvega oktobra.

Kak žalostno mi voluce gre
 Čez velike hribe in dolje,
 Ki jemlje že slovo od nas,
 Tak moram tudi jaz.

Ki leta --- (leta)
 Cesar hoče me zimet,
 Kamaj star sem dvojset let,

Pa moram že k vojakom jht.

Oj srečna fara vohpaljska ti,
Kak luštna in vesela si,
V njej sem se na jax rodil,
Bog me, kje bom na smrt storil.

Oj srečni oče in mati vi,
Ki ste me gor zredili,
Zdaj vas moram zapustiti,
V daljnje kraje iti.

Oj srečna tudi brata dva,
Ki sta se že izkusila,
Kak žalosten je vojaški stan,
Ki ga jeb še ne poznam.

Oj srečne tudi sestre ve,
Če sem razjalu vas kedaj,
Če sem razjalu vas kedaj,
Odpustite mi sedaj.

Oj srečni tudi fantje vi,
Ki smo skupaj prepevali,

Ki smo skupaj prepevali
In z glažki tokali.

Oj srečno tudi ljubica
In svoja bela kamerca,
Oj zamisli se še name kolaj,
Ko pridem jaz nazaj.

Ta prvega oktobra prišlo bo,
Zapustil bom svoj dom
Svojga očeta, matere,
Brate ino sestre.

Ko pridem v mesto na bangof,
Se vreden žalosten na klep,
Pogledam še enkrat nazaj,
Kjer je moj ljubi dom.

Ko leta bodo pretekla tri,
Se bomo zopet videli,
Če bomo živi al mrtvi,
Se bomo skupaj znajdeli.

Z Vohpalj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
Trobovika.

Kantelec

45 XIV.

K nem koga peti.

Kč. V. 41

K nem koga peti,
oh kaj bom začel,
Včas takaj na sveti
K bodem vesel.

Od miljine ljube
jeklenega srca,
Od mira, pogube
ski peti ne da.

Zdihtvanje goreč
Prejube noči
Kak rane skeleč
chi sree medli.

Sam davno prepeval
Kaj ljube uho,
Sree ji ogreval,
Zastonj je vse blo.
odmaši nčesa,

choj stihnil je glas,
Le odpru očesa,
K pridem čer var.

Z vohpolj nad Kammikam, iz zapiskov Leop.
Trobevila.

46 XIV.

Kaplan.

pvm. 8671-74

"Dobro jutro, gospod Kaplan,
Evo novo prošnjo
Do njik jak imam!"
"Kaj pa je targa?"

"choja žena mi je murla,
človečen ne verjame,
Kako sem jak vesel."
"Ali bi jo pokopal rad?"

"Rad bi jo, rad, gospod Kaplan,
Kako rad bi že videl,
Da bi ji bil kamen na glavo ojan."
"Je bla sitna?"

"Sitna je bla, sitna, gospod Kaplan,
Laj je godrnjala nad in dan."

"Je bla huda?"

"Huda je bla, huda, gospod kaplan,
Laj sva se tud sepla uoi in dau."
"Al bi ti drugo rad?"

"Rad bi jo, rad, gospod kaplan,
Laj žanjo tud križast solar dau."
"Al bi moja kuharica rad?"

"Rad bi jo, rad, gospod kaplan,
Laj jo njim naraj posodil tlam znam."
"Al sem se je kterkrat prosil?"

"Prosil so me, prosil, gospod kaplan,
Pa so pozabil, k je dolg od vlau."

"Kaj ga piva vsak en glaz,
Pa naj ostane še kuharica pri nas!"

Z Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
Trobeviča.

X Zakonski prepis.

Kdor dost po svetu hodi,
Dost xpasov naleti,
Kakor sem jih jaz nalezl
čest dvema zakonskima.

Od stali sem zaslišal itimo,
Je ferbec me j ke gnal,
Pa skus sem se jaz postavil
In nastavl sem uho.

Zaslišal sem en gost pogovor,
Ko se v hiši luč ni blo,
Zdaj zaslišim žensko itimo:
"Kje si pa pijane ti bil?"

Al mihi mogel tam ostati,
Kjer si ga cel dan pil?"

"Ne prepiraj se z menoj;
Oh ti spaka,
Če boš saka,
Se se ena druga čaka.

Sam kaj svojga jak zapravil,
 Il zaslužek svoj zapisil,
 Dalo sem jak lahko spravil,
 K jo nisem nič dobil. " "

"Kaj pri hiši sem dobila,
 To je bilo glik tako.
 chira ni bla nobena sela,
 Šol na zmirsem bres nje. "

"Kaj k si hiši si prinesla,
 Saj to blo je glik tako.
 Kikle, dve nobene sele,
 Obe sta ble zaflitane. " "

"Saj pri hiši sem dobila postljo guile,
 Šampet zvezan, stara piskra dva,
 To je bilo pravo gnejzdo
 Polno stenic in bolhā.

zato na klacē bom nosila,
 gospodar bom čē močujo,
 ga vabila na kosilo,
 Kogar volja moja bo. "

Prejeto

"Saj kdor te bove videl,
 Vrak, bo rekel: To je ravnega žnidarja,
 To je tista grda baba,
 K nima denarja ne blaga. " "

Ž Vrhopolj nad Kamniškim, iz zapiskov Leop.
 Trobeviča.

~~48~~ XLVIII.
 Ljubekcu. —

Tam doli na polji
 Ena lipca stoji,
 Pod lipco zelena
 Ena dekleca sedi.

En fantič k nji pride
 In se k nji usede,
 Jo vpraša: "Kaj jostaš
 In sočis solze?"

"Le lahko jostam
 In sočim solze,
 Pri drugi si bil
 Tri cele noči.

koj ljubček si bil,
 koj moč pa ne boš,
 Po mojmu prebušku
 Se plazu ne boš.

Bom muma postala
 In v kloster bom šla,
 Bom sam kaj molila
 Za tebe Boga. " "

" Če boš ti muma,
 Jas bom pa menih,
 Bova skupaj ležala,
 Saj to ne bo greh.

Imam strogane hlače,
 Pa bele roke,
 Ali ti dekle
 Ne maraš za me.

Imam pisano sukajo,
 Na ruknji pa žep,
 V žepu prifločel,
 V prifločelnu flek.

Imam fantič mal duarja,
 Ker sem vojak,
 Zato se bom priporočil,
 Če hočeš kaj dat. "

Z Vrhopolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
 Trobevska.

49 XIX

~~49~~

Pri luni. Vilhar

chila, mila lunica,
 Kje je moja ljubica,
 Kje je moja chilica,
 No srca mojga?

Ali se misli napne,
 Ali je pozabila,
 Da živi za me
 Chi je obljubila?

Zbuditi, zbuditi ljubico,
 Z okencu privabi jo,
 Saj vesela z mano bo,

Zbudi, zbudi jo!

Pršla bo na okence,

gledala bo na me,

Dala mi bo rožice,

Zbrane so le za me.

Z Vrhopolj & nad Kamnikom, iz zapiskov
Leop. Trubevske.

~~X~~ 50. ^{st.} Ločitev.

1679

Kam se dekle čes podati?

"Pred kosarom se podati."

Pojdi dekle ti z menoj

In ne ostani tu meoj.

Dekle pred kosarom pride,

Grozna žalost jo obide,

Lo ji tekle solzice

Čez rundeče ličice.

Havlman pravi: "Dekle mило,

"Kdo si je storil tako silo?"

Dekle mi odgovori:

"Lovej moj, ki na stran stoji."

Havlman pravi: "Dekle moja,

Vse zastoj je prošnja tvoja,

Le podajta si roko

In vzemita si slovo."

Zdaj roke sta si podala

In slovo sta si jemala,

Lo jiuna tekle solzice

Čez rundeče ličice.

"Ti boš tu sama ostala,

Brickke solze prelivala,

Jak pa kri prelival bom,

Ko na vojski ranjen bom.

Tam na sredi Belga grada

glava moja bo na tla padla,

Takrat se jak pozabil bom,

Kadar oči zatisnil bom.

Popred mi ne boš iz srca,

Da bojo zagreblj ga,
Takrat se boš spomnila
Na fanta svojega."

Oh, žalostna je ta rečen,
Da net mi jo ni moč,
Če to jak premišljujem
Oh fantič celo noč.

Z Vohrpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.

Troboška.

✕

51 ~~61~~.

Milica.

Vodnik 22

Solze pretakala,
Imarice plela,
Ljubega čakala,
Besnico nela:

"Kaj nek oblašajo,
Laj mi je rekel,
Kaj se zanašajo,
Čas bo le sekkel.

Izbica maturna,
Hram bod očkov,
Davno je gorica
skem je obetal.
Res da sem jokala,
V nebo zotihvala,
Chisel mi pokala,
Bi se le vdala.

Lanjo se m, sijalo je,
Kraj v oblakih,
Dobrega malo je,
Bog staj več sekil.

Kašla si zalega,
glas so mi boje,
Či ga ti boljšega,
Ves je na svoje.

Ireča me, rekla sem,
Kaj sem nek rekla,
V lice gapeklo sem,
Pa domov rekla.

Oča m svetujejo,
2. Tašča obetajo,
1. Svetujejo mati,
Česa se bati.

Kiti prepleseka
gosti mi glavo,
Roki mnevata
domsko opravo.

Tašči rinovali bom,
Hčerka na tašči,
Hči navado vem,
Kašči ni vaši.

Milica sem miljena
Dičnega svojega,
chile na miljen je
Ireča res mojega.

Ireča res draga je
Čednega lica,
Zraven na blaga je
Ireča resnica.

Kaj nek oblašajo,
Laj mi je rekel,
Kaj se zanašajo,
Čas bo le sekkel.

Ikrinja naslačena
gorja zaveza,
Hladivka spačena,
Kolo me spodlega.

Če me ne vzamejo,
chilku ne dajo,
Drug me ne vjamejo,
grade naj majo.

Lamši bo chilica
Yagneta pasla,
Da ji bo kitica
Liva dorasla.

Lolze pretakala
Proti zagrebu,
chilce ga čakala
gori na nebu.

Ž Vrhpolj nad Kamni kom, iz zapisov Leop.
Troboška.

52 411

chladni vojaki.

Leži, leži ravno polje,
Po polju bela cesta gre,
Po cesti krepko stopajo,
Prelepi mladi fantje so.

KO. III. 68 — Ravstoke

Ljuba chilica,
Lčna rožica,
Bele parajo roke
chi na lica preblebe.

Kar sem videl te,
chi pobegnil je,
Venel je vesela svet,
Pust bres tebe celi svet.

Vgasile mi oči,
Tema me pokrij,
Pomnim ne^{no}premiteljno
Vedno zlato chilico.

Stomček

"Voj halo, halo fantje vi,
Kamun se se naučili,
Le hočete povat od nas,
Ki ljubimo iz srca vas?"

"Zdaj z bogom vsi prijatelji,
V bratje in sestre, starši,
Na vojsko gremo zdaj od vas,
chagočen vojvod kliče nas.

Le naj ropoče in bobni
In lisce ropot naj gumi,
Vaj krogle križem svigajo,
Slovenci ne pobegnejo.

Le naj sovražnika prikruje
Kot listja in trave,
Kamun se ne ovrzaje
Zavajajo naših deklet.

Ž Vrhpolj nad Kamni kom, iz zapisov Leop.
Troboška.

53 ^{4 III}.

* Rožice. prim.: 1224-40

"Davi je po slauca padla
 Na zelene travnike,
 Je vso travco pomorila
 In vse žlahtne rožice.

Chen pa mi za rožice žlahtne,
 Če jih slauca pomori,
 Chen je le za okleto moje,
 Če me ona zapusti.

Ravno v sredi mojga srca
 Ena rožica cveti,
 Če ne boš ji prilivala,
 Se gotovo posuši."

"Kaj ji bodem prilivala,
 Krimam vinca ne vde,
 Zar ji bodem prilivala
 Svoje svetle solzice."

Ž Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov Leop.
 Trobeciške.

54 ^{4 IV}.

5773

Pozdravljica.

Janek, Janek, kaj se kujas;
 Kaj se z vincom tak pomujas;
 Te držiš tako,
 Kot bi jezec bil
 In bi vinca rad ne pil.

Prin za kupico,
 glač mo lukenco,
 Pisano majolico.

Živa žaba noter plava,
 Živa žaba noter plava,
 Živa žaba noter plava,
 Je že ven priplavala.

Iz Domžal. "Živa žaba noter plava se
 Soliko časa ponavlja, dokler dobičnik ne
 izpije; če pa koj izrazi Kozarec, izgovori
 se le prikrat.

55

IV.

dod. voj. 84 A

X Pri odhodu k vojakom.

Prejmo oče in mati,
Dobro se vam naj gorli,
Prejmo bratje in sestrice,
Zdravi ostanihite znanici vsi.

I težkim srcem se zdaj ločim,
Bog ve, če pridero še nazaj,
Le to rečó si še vóim,
Videl vas še kedaj.

Radi smo mi skupaj bili,
Zdaj ne bomo mi kolak več,
Radi smo veseli bili,
Ah, zdaj je pa vse preč.

Kadar se boste veselili
In vsi skupaj znajdeni,
Da b se mene še spomnili,
Ker rajžam zdaj od vas.

Če bi smrt me pokosila,
Da b ne mogel več nazaj,
Vi zame molite,
Prijetlom recte, lahko spim.
Nikar preveč ne žalujte,
Če me stisne suha smrt,
Ura pride za vsaki,
Če tudi v zemlji bom.

I Vrhpolj nad Kamni Kom, iz zapiskov Leop.
Trobovška.

56

IV.

Vinska teta.

55 M

X O spremluba vinska teta,
Ti si mladička mojega srca,
Po žini spiš, spomlad čutiš,
Jesen pa jodke napolniš.

O spremluba vinska teta,
Ti si vesela mojega srca,
Od fantov, deklet si okopana,
Od Jezusa požegnana.

O speluba vinskih toba,
Ti si veselo mojega srca,
od moj žena si obrezana,
od Jezusa požegnana.

O speluba vinskih toba,
Ti si veselo mojega srca,
ker moje si priplavalala,
ke hribčku si usajena.

Z Vrhpolj nad Kamnikom, iz zapiskov
Lep. Trobevitku.

57

LVIII.

j. 183

Zefka.

oh nekaj noviga sem zvedel,
rope sajtenge sem bral:
Se more moja Zefka smreči,
kam se bom pramak podal.

O speluba Zefka moja,
Zefka ti neusmilena,
kam si sijala smička mojga,
Vergla si ga v Lublaščica.

Široka voda ga je uzela,
kšla ga je v Savica,
Frajman je po gmaju špacira
In pobera ajmožna.

Le dajajte, le zberajte,
Lej za svete maše bo,
O preluhi ljublauski fantje,
Kolkokrat smo skupaj bli,

Imo lepe pesmi prepevali,
Kratke čase delali.

Z Ljublauskega barja, iz zapiskov Franca
Kustroa.

58

LVIII.

j. 274

X Nina Urška.

Stoji, stoji tam pod goro
Lep klosterček Klesovo,
v njem lepih mnic je devet,
med njimi lepa Urška,
Najlepša mnica klosterska.

Pod kloštrou nobič je oval,
 Ki je mlado stetelo sejalo,
 Pri oknu stala uršika,
 Najlepša muma klošterska.
 Na ravno polje gledajoč,
 Zlat prstan s xprsta snemajoč
 Jo nobič ugleda in ^zstremi,
 Tako ji pravi, govorci:
 "Oj doli doli uršika
 Najlepša muma klošterska!"
 "Kaj vas prosim, mume ve,
 Ki v kloštru gospodinjite,
 Kaj dol iz kloštra pohodim,
 Da se od ljubeza poslovim;
 Naj green kaj eno urico
 Na ravno polje zeleno,
 Na tratico med rožice,
 Da spletem si tri venčke.
 Ova venčka za ljubeza
 In zase tudi enega. "
 Najvišji muma govorci,

Ji govorci, jo zaradi:
 "Ni kar, ni kar, aj uršika,
 Najlepša muma klošterska!"
 "Oj, kaj vas prosim, mume ve,
 Ki v kloštru gospodinjite:
 Naj green, naj green saj ure pol,
 Saj majhen časček ure pol,
 Šoj ljubi bi sloso jemal,
 Zlat prstan mi v sloso dajal. "
 Najvišji muma govorci,
 Ji govorci, jo zaradi
 "Ni kar, ni kar, aj uršika,
 Najlepša muma klošterska!
 Ne hod slovesa mi jemati
 In v nemar pustiti prstan zlat.
 Tvoj ženin je zdaj Jezus svet,
 Krvavik rana nica pet,
 Iz njib je svojo kri prelil,
 Da bi te nebesom pridobil,
 Oj, v nemar pustiti ljubeza,
 Šar ljubi z nami Jezusa!"
 Kaj mi stori zdaj uršika,

Najlepša nunca klasiška,
 Ne prosi in ne toži več,
 Porade srebrn nož bodeč,
 Zarine si ga v prsice,
 Oj v prsice in v srce,
 Le tako pravi, govori:
 "Oj, senci, senci gorka kri,
 Daj me iz kloštra ne pustite,
 Slovesa dati ne smete,
 Vsem starišem v zavestje,
 Ki kiere v kloster silijo.
 Če bi bili dali v kloster me,
 Ko sem bila majhna deklica še,
 Ko sem bila stara dvainajst let,
 Ko nisem bila nič za svet;
 Al dal mene v kloster so,
 Oj, v kloster lep Kelesovo,
 Ko sem bila stara petnajst let,
 Ko sem bila že poznala svet.
 Oj, senci, senci gorka kri,
 I krvoja na gletki duša ti!"

Iz okoline šofjelaške, iz zapiskov Franca Kustro.

59 LIX. prim. 1491

* Ljubi zapusti dekcle.

Jak sem pa eno dekcle lubu,
 Lubu sem jo čex nse,
 Zolaj so pa moj starši zvedli,
 Pa mi jo ne dovolijo.

Jak sem si pa eno žensku,
 Ki naredu bom ta ipas,
 Ko bojo moji starši spali,
 Jak pa pojdem k lubci v vas.
 Prav na lahko bom zakavčoo,
 Ker jak nem, da se ne spi,
 Ker me ona lahko sliši,
 Ker je sredi polnoči.

"Lubca, vstani gori,
 Pojdi z mano govorit,
 Da ti bom nekaj povedu,
 Da se moram zapustit.

Pred si bla ti lubca moja,
 Sem se luba čer use,
 Zvaj si pa morica moja,
 Jas se lubu več ne bom. "

"Fantič, kaj ti meni praviš,
 Kaj ti meni govoriš,
 Kam pa tvoja duša pojde,
 Če ti mene zapustiš?"

Lahko noč bi ti voščila,
 Pa bo skoraj beli dan,
 Beli dan bi ti voščila,
 Pa se nič več ne poznam. "

Z Ljubljanskega barja, iz zapiskov Fr. Kustro.

60 4X. 1660

X V nedeljo zjutraj vstala bom.
 V nedeljo zjutraj vstala bom,
 V Ljubljano se podala bom,
 Oj sijaj, sijaj, sonce,

Na moje drobno srce.

Pred hauptmana stopila bom,
 Za fantiča prosila bom,
 Oj sijaj itd.

choj fantič je lep soldat,
 Pa pojde z manoj srečej spat,
 Oj sijaj itd.

choj fantič je pa lep oficir,
 Pa pojde z manoj na spavir,
 Oj sijaj itd.

choj fantič je za frajtarja,
 K minva nobenga krajcarja,
 Oj sijaj itd.

Z Ljubljanskega barja, iz zapiskov Fr. Kustro.

X 61 4XI.

Komarjeva svatba.
 Komar in meha plešeta,
 Kdo in zemljo prešeta.

J. 993.

Tirija tiraja tirou, tirou, tirou.

chuka je poskočila,
Komarju nos odbila.
Tirija itd.

Komar pograbi eu polen,
Vlari muho pod kolen.
Tirija itd.

Poslali so po padarja,
Po ranege Jurja Žnabljarja.
Tirija itd.

Žnabljar je priteče,
chuk na kri odbeče.
Tirija itd.

chuko so na pare djali,
Vse muhe so za njo žalvale
Tirija itd.

V jano so jo djali,
Vabri zakonali.
Tirija itd.

Ž. Ljubljanskega barja,
iz zapisa kor Fr. Kustro.

62 ^{4x11}.

Ljubezem.

1210

Kdor hoče tej vedeti,
Kaj je Ljubezem,
Le k meni naj pride,
Laj jak mu poveu.

Koj bom uzela
In srček našela,
Ven bom uzela
Tri kaple krvi.

Dolga Ljubezem
Je zvisna bolezen,
Za zvisno je ~~ranjeno~~ umorjeno
choje srce.

Bom pisem pisala,
Za lubno poslala,
Se bo ou vedu,
Kako se m godi.

Al sem zdrava,
Al sem bolava,

Al v hladnem gozbu ležim.

Jaz nisem zdrava,
Pa tudi ne bolana,
Al pri mojem srcu zdravja le ni.

Doktor učeni
K men so prišli,
Al zdravja le ni.

Lubi na pride,
che kušne in objame
Poslej pa ogledljeno je moje srce.

Z Ljubljanskega barja, iz zapisov Fr. Kustro.

Ø

63 4XIII.

Slovenka.

M Vihar Zp

Kaj maram, da nimam
Prebra ne glata,
Ljubzen goreča
Tudi nekaj velja.

Kaj maram, da nimam
Prekrasnih oblek,
Zvestoba naj mene
Odeva na nek. (?)

Kaj maram, da nimam
che kribu gradu,
Po hišici nizki
Le več je miru.

Kaj maram, da nimam
Po zini svetle,
Laj svetle mi vedno
Kobaljšnost iz lice.

Kaj maram, da nimam
che prostau že glat,
Le laže brez njega
Grem delat in spat.

Kaj maram, da nimam
che rek ne moja,
che bo mi po vodi

Ljubezen naša.

Kaj maram, da nimam
 ne gor ne planin,
 samo da moj ljubeček
 Slovenski je sin.

Ž Ljubljanskega barja, iz zapiskov Fr. Kustro.

64 ~~X~~ LXIV 1258

Lovec in ptica.

Jager mi jaha,
 Kaj mi pomaga,
 Pticka nasprot leti,
 Vstrelu jo bom.

2. Na javor se vsedla,

3. Hladna je senčica

1. Pticka zletela,

Javorjeva.

Pticka zletela,
 hlade spelala,

hlade spelala,
 Pet jih uči.

Pticka zapela:
 "Kaj sem t storila,
 Taj sem t prepevala
 Noč mo dom."

Pticka zletela,
 Na okno se vsedla:
 "Zbudi se, o kristoljavo,
 Taj bo že dom."

Ž Ljubljanskega barja, iz zapiskov Fr. Kustro.

Janek ~~X~~ 65 LXV Teharški plemič 26, 27
 Roža vseh deklet.

Taj, da te objamem
 od ljubezni ~~ne~~ vnet,
 Taj, da sboj vzamem
 Rožo vseh deklet.

Kožo ti gojiti
 Hloičem gvest vrtinar,
 Ljubček verem biti
 Hloičem jas vsi kdor.

Tebi se le glasi
 Šper buderji moj,
 Ti najlepša v vasi,
 Plušaj me nosaj.

Daj, da te objamem
 Od ljubezni vnet,
 Daj, da sboj vjamem
 Kožo vseh deklec.

Z Ljubljanskega barja, iz zapisnikov Fr. Kustura.

66 LXII. 5404

X

Lučavska.

Ki smo zato sem prišli,
 Ja b dobre volje bli.

Tam pri Štanta birtu je
 Na očet prav galant.

Vsi na ti povabljeni
 So bli en fajn možje.

Če zjutraj zgovaj vstanejo,
 So že pijani bli,
 Se zvečer k mizi vsedejo,
 So že vsi lačni bli.

Na mizo župo prineseo,
 Je župa močus vroča bla,
 Si usta opeko.

Po župi jim prinesejo
 Želodeč zlih ku eden bas,
 Želodec začus sukati,
 Je bil en velik ipas.

Staršina je franciral
 Tro svinjsko glavo,
 Se dobro razfranciral mi,

Ku x talerjā suedo.

Bil je tud gospod kaplan,
Bil je eden fajr gospod,
Dober kos mesa je vzel,
Ga sam je vse pojel.

Bil je eden fajmošter,
Bil je en fajr gospod,
Dvanajst vatlov klobas
Je suel, spil je vina rod.

Tud Fender in družina sta
choins xmesna bla.

Vse x talerjā pojedla sta
brez vile in brez nožā.

Le ženin in nevesta sta
choins plesala,
chero jih je težalo,
Ika ga potresala.

Poroka je parala
V pričo le teh mož,
Nevesta je na žena,
In ženin je en moj.

Kraška, iz "Privca" št. 13. 10./IV. 99.

Pristavljeno je, da sta to pesem, pela Komar
in Zval na svatbi 9. svečana 1899 v Štorjih.

64 LXVII. 7345

X "Čebelova pesem.

V Celave sem bil, v Celave sem bil
sta sej veliki gasi,

kič nisem jedel, nič ne pil,

sem taval krog počasi,

Le rouk tabak in čiktabak

Je bila moja špiža.

Začel sem kljunkte pucati

In paternoster mucati

Sedaj imam kruha dosti

Da proč ga mečem v hosti.

Iz "Privca" št. 29. 99.

"Zapisal: V. v. Zuplanski."

"Kraj ni poverljiv."

68

LXVIII

Ženitev.

prim.

1075

H Vilhar
žabjane
pboine

a.)

Kaj oče so rekli:

Ožen se moj sin!

Kako se bom uživil,

Ker sveta ne poznam.

Če vzamem eno staro,

Se mi smejajo ljudje,

Pri taki spaki stvari

Se mi spolnijo želje

Če vzamem lepo mlado,

Pa tudi zame ni,

K lepi mladi ženi

Se strug prika kne k nji.

Če vzamem eno bogato,

Zopet zame ni,

Pri bogatih ženah

Se hitro vse skazi.

Če pa vzamem majhno,

To tudi nimam rad,

Če hotel bi jo poljubil,

Bi bi hitro zlovil vrat.

Če vzamem eno veliko,

Ta tudi zame ni,

Ko hotel bi jo poljubil,

Bi moral lojtro inet.

Debele tudi ne maram,

Ker je polna masti,

Gorka pretolsta

Ker kar nič ne diši.

Prekuhe tudi ne maram,

Ker so je za post,

Če preba polna,

Grem sekat ga v gozd.

Vhoge tudi ne maram,

Brez cvetka ni nič,

Znabit bi se jokal,
Bojši nojem ko tič.

Nemune ne maram
Kjer meni gorje
Če rastla bi slana
Zi prazna z glave.

Bogate ne maram,
Če nima možgan,
Laj kruha ne stradam
In nisem cigar.

Italjanke ne maram,
Ker Slave sem sin,
Slovenem ne manjka
Slovenskih deklin.

Nemke ne maram
Ker ta je urak
Pustimo, pustimo
Či Nemke na gnah,

Ker smo slovenske krvi
Vsak čas.

Pa kaj bi vse števal,
Ter kaj bi vam štel,
Laj neste, da ptiček
Že zdavnaj se vjel.

Z Vrhopol' nad Kamnikom, iz zapiskov
Leop. Trobevske.

b.)

mar 1073

Vilhar

koj očka so sijali,
Oženim naj se,
In zdaj preučišnjeje,
Bi v bogat al ne?

Na levo, na desno
In križem sveta
Skrbno se oziram,
Sovelj je blaga.

Velike ne maram,
Gospodil bi jo,
Bojim se, da nosil

Bi lojtro gaujo.

Premajhne ne maram,
Če tuj inu grad,
Ko bi jo polgubil,
Bi glomil si vrat.

Debele ne maram,
Je polna masti,
Se goska pretolsta
chi nič ne diši.

Pretenke ne maram,
Ta je le za post;
Če treba polena,
grem sekav ga v gozd.

Bogate ne maram,
Če nimu možgan,
Laj kruha ne stradam
In tuj nisem rigan.

Proboze ne maram,
Brez cvenka ni nič,
Ž njo bi se le jokal,
Lam lahko pojem ko tič.

Prestane ne maram,
Ker kača je kač,
Le ničem znebiti
Prezgodaj se klac.

Premlade ne maram,
Je hude krvi
In kar posušila
Bi moje kosti.

Pregrde ne maram,
Ker za me le ni
Le srečen je, kdor se
Rožičkov boji.

Nične ne maram,
Varhujši je zloč,
Ker jar bi bil hlapec,
Pa ona gospod.

Skumme ne maram,
Ker meni gorje
Če prazna ji slama
Le raste z glave.

čemuš kute pa narumenj,
 Ker Slave sem sin,
 Slovincem ne manjka
 Slovenskih deklin.

Najbolj je nobena!
 Pa kaj bi več pel,
 Saj veste, da tiček
 Se je davno že vjel.

Kraj? Iz priroca št. 18. 30./VII. 99. Podpisan
 je "Livoj."

69 4 XIX. mim. dod. obrn. 7

človeško življenje.

človeško življenje
 Mal časa srpi,
 Gre duša s telesa,
 Gre gor pred nebena,
 Truplo pa zesejejo
 V črno zemljo.

2 Oh, zdej pa dga mladga
 Otroka poglej,
 Začel je živeti,
 Pa moral je umreti,
 Ni mogel še z materjo [spiegovorik.]

3 Oh, zdej pa dga mladga [deklica
 poglej,

Je rdečega obličja,
 Je belga obraza,
 Je barva spreminja,
 Ki v grobu leži.

Oh, zdej pa dga mladga
 Vojaka poglej,
 Po plitki po polju,
 Po ribce po morju,
 Če vejo povedat,
 Kolik čajka živi.

Oh, zdej pa dga ~~mladga~~
 bozga

Berača pogledj,
 Na palčko se upira,
 Se milo ozira,
 Se barva spreminja,
 Ki v grobu leži.

Z Ljubljanskega barja, iz zapis kov Fr. Kastroa.

70 4xx. 8407

K ljubici.

*
 Fante, družstvo bom zapustil,
 Šel bom k ljubici na dnu,
 Gor na skus bom potikal
 S svojim zlatim prstanom.
 Gor na skus itd. (se ponovi.)

Ljubca skus mi je odprla
 In po nemško šrajala,
 Kaj ti ljubca po nemško šrajaš,
 Ker slovensko dobro znaš?

— — — — — } širje verzi so mi
 — — — — — } odpadli.

Železen kurmik je odprla,
 Tam v kurmik nek je bil,
 Da me noki bo zaprla,
 Da bom mižerere pel.

Z Glasč pri Postojni, povedal Jan. Bažec.

~~70~~ 4xxi. 1484

Pri odhodu in pri hodu.

Kadar boš ti vandroval šel,
 Pridi men povedat,
 Da ti bom pomagala
 Puntelček zavejzat.
 Puntelček vezala bom,
 Glasno se ^{šit} ~~šrajala~~ bom,
 Ker se novjo vidke več
 choje oči.

Kadar boš nazaj prišel,
Pridi men povedat,
Da ti bom pomagala
Punkelček odvezat.
Punkelček odvezala bom,
glasno se smejala bom,
Ker se bojo vidle spet
choje oči.

Iz Košane pri Ščepetnu, povedal Bojau
Holeček.

